

DIRECTOR: Proot V. Ghindriș
Redacția și Adm. Cluj, Str. Chintăului 51 — Tel. 30-65

ABONAMENT anual 100 Lei, pe jum. an 50 Lei, pe 3 luni 25 Lei,
— pentru instituții și autorități 300 Lei — abonament de aprilie 500 Lei

Inregistrată la Tribunalul Cluj sub No. 85,
APARE SĂPTĂMÂNAL

Numai Lui să i-te 'nchini! (Psalm 81,9)

In Faptele Apostolilor, la Cap. 12, este descrisă o întâmplare sguuitoare, plină de adânc înțeles și pentru vremile de azi.

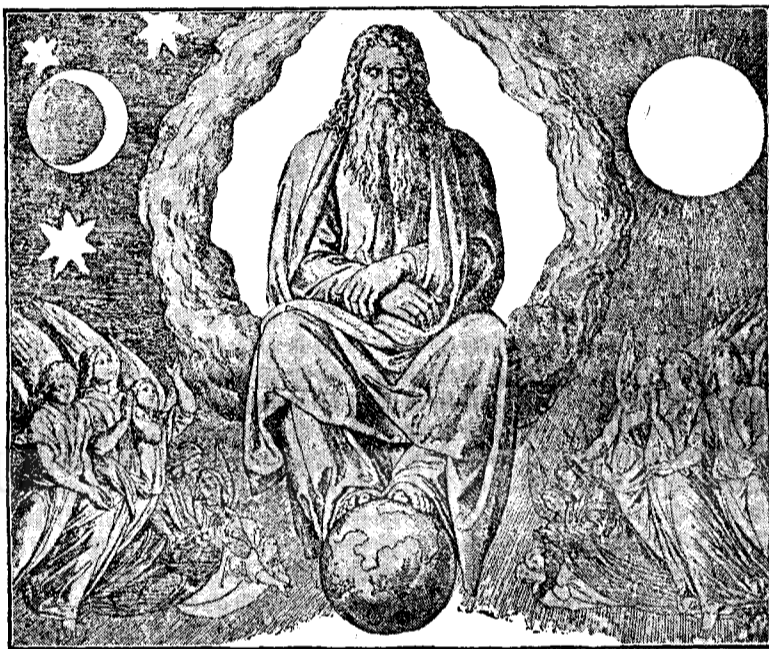
Se prorocise anume, că va fi o foamete. Și locuitorii din cetățile Tir și Sidon se duseseră să târguiască bucate dela cârmuitorul Irod, pentru că la ei nu erau. Cum însă Irod era mâniat pe ei și nu le ar fi dat, ei au câștigat de partea lor (cu mită, desigur) — pe Blast, un slujitor al lui Irod, care l-a înduplecat să stea de vorbă cu poporul.

Pe când le vorbea Irod, poporul ca să-l lingusească și să-l câștige a strigat: „Acesta este glas de Dumnezeu nu de om”.

Dar îndată l-a lovit un 'finger al Domnului, pentru că nu dăduse slavă lui Dumnezeu — și a murit mâncat de viermi (Faptele Apost. 12,20-23).

Grozavă moarte a avut Irod, pentru că grozav a fost și păcatul lui, închipuindu-se pe el Dumnezeu — și primind să i se spună că e asemenea lui Dumnezeu.

Pedepsit a fost totdeauna, și va fi pedepsit totdeauna, poporul care a îndrăsnit și va îndrăsnii să pună alături de Dumnezeului Celui veșnic — și mai presus ca El chiar — pe un om pământean, oricine ar fi el. Dar va fi pedepsit și mai rău acel om, care va tolera și va primi să

i-se spună astfel. Așa cum pedepsit a fost și Irod.

Ne gândim — spunând acestea, la cultul poporului german față de Führerul său, la închinarea și rugăciunile poporului rus, față de zeul lor Stalin, etc. Cari nu numai că îngăduie să li se spună „dumnezeul germanilor” sau „dumnezeul rușilor”, ci și dau ei înșiși ordin să se facă aceasta, prin „crezurile” și „lozincile” obligatorii în școale, și

propagate în popor.

E și acesta un semn — un mare semn! — al vremilor pe cari le trăim. E semnul că se ivește „proivnicul care se înalță mai presus de tot ce se numește „Dumnezeu” sau de ce este vrednic de închinare.. dându-se drept „Dumnezeu” (II Tesaloniceni 2,4)

Dar soarta lui e hotărâtă. Așa cum hotărâtă a fost și soarta lui Irod: „Domnul Isus îl va nimici cu suflarea gurii Sale...” (II Te-

saloniceni 2,8).

Va fi vai însă, și celor ce și-au pus nădejdea în el și i-s'au „închinat” lui. Vor împărtăși și ei, aceeași soartă ca și el.

De-aceia mai mult ca oricând, cei credincioși trebuie să fie băgători de seamă: Unuia Singur i-se cuvine închinare și Mărire: Făcătorului Cerului și al Pământului. Numai Lui i-se cade — și numai Lui trebuie dată.

„Eu sânt Domnul Dumnezeuul tău — a zis El (și zice și azi) — să nu ai alți Dumnezei afară de Mine.

Dar oamenii de azi și lumea de azi, aleargă după altfel de Dumnezeu. Ai răsunării, ai răboiului, ai urii. Iar cei cari îndeplinesc această tristă misiune, ca rod, orbiți de trufie și vrăjți de laudele lingșitorilor mici și mari, nu mai văd, nu mai aud, și nu mai judecă nimic.

Dar aceasta e și o pedeapsă dela Dumnezeu „pentru fiii Neascultării.. cărora Dumnezeu le trimite o lucrare de rătăcire ca să creadă o minciună, fiindcă n'au crezut cuvântul Adevărului” (II Tesaloniceni 2,11-12).

Deci, încă un semn „că vremea este aproape”.

Voi creștini credincioși, rămâneți tari și înaintea acestei ispite „păstrând cu tărie ce aveți, până va veni Isăvitorul” vostru, (Apocalips 2 25).

Cântați!

Cântați Lui Dumnezeu, cântați
Voi cei săraci, și cei bogăți!
Cântați din dragoste și dor
Pentru Cereșul Creiator!

Căci dacă, noi obișnuim
Pe mari eroi să-i preamărim,
Prin cântece pe-acest pământ,
Cu cât mai mult pe Domnul sfânt?

Și dacă păsări fără grai,
Pe șesuri, dealuri și prin plai,
Slăvesc pe bunul Impărat,
Noi să tăcem? N'ar fi păcat?

O, cât, de mult suntem datori,
Noi, iubiți frați și dragi surori,
Ca zi și noapte tot mereu,
Să laudăm pe Dumnezeu

Deci, nici o clipă nu uitați,
Ci pentru Dumnezeu cântați!
Cântați, din dragoste și dor
Pentru Cereșul Creiator!

Din «Lăudați pe Domnul» ce va ieși încurâna
I. TĂRIE

Semintele binelui

Tatăl nu vinde! — dăruiește!

O femeie săracă trecea odată pe lângă o vie împărătească și se uita cu lăcomie la ciorchinii mari de struguri ce atârnav în jos. Avea sârmana un singur fiu care zăcea de o boală grea — și i-ar fi dus și lui doi struguri. Ducându-se acasă, a luat bănușii câți îi avea, și s'a dus la paznicul viei, să-i vândă el doi struguri.

— Aici nu-i târg, îi zise aspru paznicul, vezi-ți de drum!

Femeia a plecat acasă iar. A mai adunat încă doi-trei bănișori, și s'a dus din nou să se roage de paznic să-i vândă. Dar vorbele paznicului care o alunga, au fost auzite de fiul împăratului, care era un copil milos. Și apropiindu-se de blata femeie i a spus: Tatăl meu nu vinde! — el dăruiește!

Și zicând aceasta, a încărcat-o de struguri pe biata femeie.

Și iată tot așa e și cu mântuirea sufletului nostru. Mulți caută să câștige mântuirea prin puterea și meritele lor. Dar nu o vor putea niciodată. Că nici un om nu va putea fi așa de drept și bun, încât mântuirea să-i fie dată ca un merit, ca un drept al lui.

Tatăl dăruiește! Tatăl a dăruit mântuirea, prin nemărginita Lui dragoste și milă față de noi.

Iar noi în fața acestei nemărginite dragoste și har, cuvine-se numai să ne smerim și să-i dăm slavă, silindu-ne să facem voia Lui — numai voia Lui

Lângă cruce

Trece'ncet cu crucea Domnul...
Către Golgota se suie...
Iar în palme și 'n picioare
Fărdelegea-i bate cuje.

Domnul tace și suspină
Și iubind pe cei ce-L bat,
Îi privește plin de milă
Și se roagă ne 'ncetat

Ca un râu ce ouge'n valuri,
Dragostea-i se varsă'n sânge!...
Vrea să șteargă tot păcatul
Unei lumii ce 'n rău se stânge...

Crucea... Golgota... Iubirea...
Dacă vrei să guști vreodată
Ce e mila și'ndurarea:
Urcă-i calea 'nsângerată.

Urcă sus, plângând cu lacrimi
Lângă crucea lui Isus...
Căci acolo-i Fericirea
Și viața fără'apus.

„INCA CEVA IȚI MAI LIPSEȘTE!“ (Marcu 10,21)

Ce lipsea tânărului, și ce ne lipsește nouă! -- Ceva în legătură cu Evanghelia de Duminecă

„Invățătorule, ce să fac?“

Cu această întrebare s'a apropiat tânărul din evanghelia de astăzi, către Mântuitorul. El dorea să moștenească viața de veci, și venea la Mântuitorul să-L întrebe ce să facă s'o câștige.

Frumoasă dorință!... E cea mai frumoasă dorință ce-o poate avea un om, și mai ales un tânăr. Cine știe din ce frământare sufletească a pornit înțelegerea și dorința aceasta. Oricum însă, era o pornire bună, era un început bun, care vai, s'a sfârșit așa de trist și așa de repede. Ca viața semințelor căzute pe piatră. Așa cum se sfârșește avântul de o clipă a atâtor oameni, mai ales în cele sufletești.

„Toate le-am ținut!“

Dacă vrei să intri în viață, păzește poruncile — i-a zis Mântuitorul.

Toate acestea le-am păzit din tinerețea mea — răspuse el, dornic să audă și altceva nou.

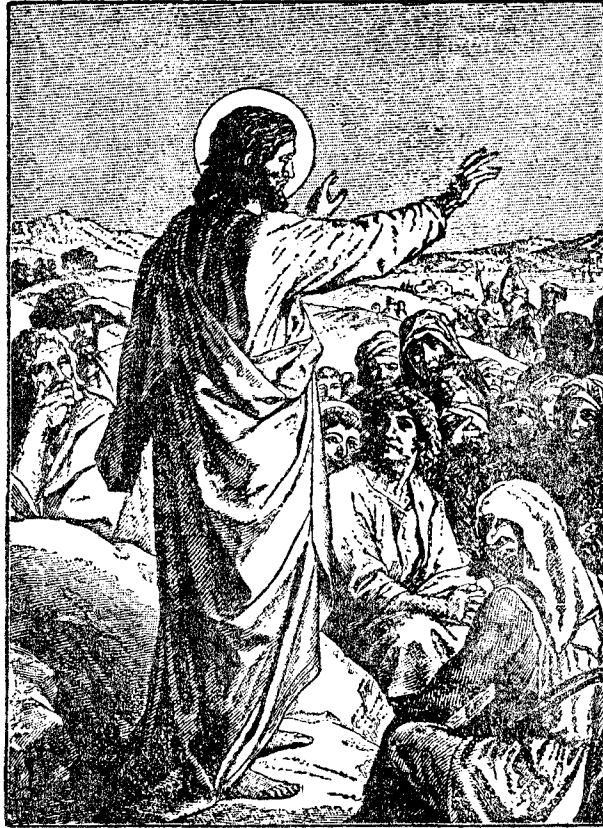
Tânărul acesta, închipuie așa de bine pe creștinii de azi. E chiar chipul creștinilor de azi „cari țin toate datinele“, toate „obiceiurile părinților“ cu sfințenie. Credea și el cum cred și creștinii de azi, că dacă „nu fură, nu omori, nu aprinzi“, — nu mai ai de făcut nimic; ești mântuit, ai făcut totul, nu trebuie să mai faci nimic.

După două mii de ani trecuți dela venirea Mântuitorului, creștinul de azi stăruie mereu tot în aceeași mentalitate greșită și păcătoasă cași necreștinii de-atunci. Ține și creștinul de azi toate datinile, dar face și toate păcatele. Nu lasă nici din obiceiuri, dar nu lasă nici din păcate. Și trăind în mijlocul lor, omul se obișnuiește cu ele, și trece și păcatele printre datini, și obiceiuri, și își face din toate la un loc „legea lui“, din care nu-l poți scoate.

Așa era și tânărul de față. Mântuitorul a știut, l-a privit drept în ochi și i-a spus:

„Inca ceva mai lipsește“

Așa cum i-a spus și Martei, sora lui Lazăr, când

se îngrijea de toate, numai de ceia ce trebuia mai mult — nu.

Mântuitorul vedea în sufletul lui. Vedea că îi mai lipsea ceva. Și acest ceva era lepădarea, nu de avuție, ci de lăcomia avuției. Sufletul lui sârmanul era stăpânit de demonul lăcomiei, așa cum e stăpânită și lumea de azi. Iar Mântuitorul, vrând să-l vindece i-a spus: vinde tot ce ai. Lapădă-te cu totul de lumea aceasta. Numai așa vei putea

scăpa de demonul lăcomiei, care cu cât ai mai mult, cu atâta cere tot mai mult.

Acest ceva, ne lipsește și nouă de multe ori. Că aproape fiecare din noi, ne-am mai păstrat „ceva“ de care nu ne deslipim.

Avem unul „ceva“ din minciună, altul „ceva“ din ură, altul „ceva“ din sudalmă, altul din chiar acest „ceva“, din care a avut și tânărul de mai sus. Ei bine fratele meu, până nu lapezi și acest „ceva“ până nu lași și acest „ceva“ pe care tu îl crezi nevinovat, până atunci inima ta nu-i întreagă a Domnului!

Ține minte lucrul acesta.

„S'a dus întristat..“

Sârmanul tânăr! Vedeți tocmai acel „ceva“ pe care el îl credea nevinovat, lăcomia și chiar numai în-suși dragostea mai mare față de avere decât de Domnul — l-a făcut să piardă mântuirea sufletului său. — Acel ceva pe care el nu-l băgase în seamă, l-a dus la pierzare, cu toate că el „ținuse toate poruncile de mic copil.“

E o adâncă învățătură în durerosul sfârșit al tânărului acestuia. Mai întâi că el a iubit mai mult averea lui, decât pe Domnul. S'a legat cu sufletul mai mult de pământ decât de cer. Și de aceea, când a fost să aleagă între acestea două, s'a lepădat de Domnul pentru... pământ.

Așa cum se întâmplă cu atâția oameni și azi.

Apoi, că numai ținerea anumitor „datini“ nu e de ajuns să ne mântue sufletul. Ci trebuie o lepădare deplină de tot ce e pământesc și o urinare deplină a Mântuitorului.

Și în sfârșit, că acei cari s'au întors, — să bage de seamă la acel „ceva“ care a mai rămas, din ce e lumesc, acolo în inimă! Că el poate aduce peirea sufletului așa cum un picur de otrăvă poate aduce moartea.

Să punem la inimă aceasta.

T. DAR

Rugăciune

Isuse, până astăzi eu
Nesocoteam cuvântul Tău
Și am trăit nepăsător
Ca fiul cel risipitor.

De astăzi eu mă hotăresc
Cu tine pururi să trăiesc
Și viața care Ți-o închin
Cu Tine s'o trăiesc deplin

la-mi mâinile, ia-mi inima
la-mi și picioarele le ia
la-mi tot ce am și voi avea
— Si pune-mi totu'n slujba Ta,
GH. HARITESCU

Veniți

Veniți voi părinți și trați
Până 'n astă lume stați
Păcatele le lăsați
Și la Domnul să scăpați

Azi e vremea de apoi
Și e crâncenul război
Să scăpăm la Dumnezeu
Să ne mântuie de rău
N. MOLDOVEANU
Muzica Reg. C.I.U. Sf. Gheorghe

Fariseule fățarnic!

O, fariseule fățarnic,
De ce-L tot rogi pe Domnul sfânt
Ca sfântă voia lui să fie
Precum în cer și pre pământ?

De ce-L mai rogi astfel pe Domnul
Dacă te umfli de mânie
Când ceva se întâmplă altfel
Nu cum e voia ta să fie?

Eftimiu Florea

Oglinda și fotografia

Zilele trecute m'a cercetat un frate și mi-a spus o întâmplare interesantă. Aveam un vecin — sunea fratele — care se dase grozav la patima beției. După cinci ani ajunsese să nu-l mai cunoști așa îl schimbase alcoolul. Stăruințele mele pe lângă el să se lase de această grozavă patimă, rămăsese fără nici o ascultare.

Odată mă duc la el și cum intru în casă, cu aerul cel mai obișnuit îi cer să-mi dea o fotografie a lui de acum cinci ani.

— Ce vrei să faci cu ea?

— Adu-mi-o numai!

După ce mi-o aduse, îi cerui să-mi aducă și o oglindă.

Omul se mira și mă întreba mereu, ce vreau să fac cu acestea?

După ce mi le-a adus, i le-am pus amândouă în față.

— Privește-te tu acum aci! În chipul acesta ești așa de frumos și sănătos, și uită-te în oglindă să te vezi cum ești astăzi! Nu vezi tu că în cinci ani ai îmbătrânit și te-ai prăpădit, de pare că ai îmbătrânit cu cincizeci? Cine te-a adus în starea asta nenorocită nu băutura?

Omul asculta, cu două lacrimi în ochi.

— Să știi că dacă vei continua să bei tot așa, mult că mai ai doi-trei ani de trăit și apoi te duci. Te duci și îți lași copiii tăi orfani pe drumuri și soția văduvă. Ți lași familia nenorocită pe toată viața. Lăsând la o parte că pe tine în ceia lume te așteaptă chinul și moartea veșnică...

Istorieoare cu tâlc

Și omul asculta cu lacrimi în ochi și cu capul plecat în jos.

— Vai, nenorocitul de mine, — ce mă înveți să fac?

I-am vorbit despre Domnul și despre fericirea unei vieții trăite cu El. Ne-am rugat pe urmă amândoi.

Iar azi e un bun copil al Domnului.

Scânteia din cenușă

Imi tot aduc aminte de pășania unui vecin al nostru dela țară.

Făcuse foc la cuptor. Seara, la culcare, aruncase el apă pe jar, dar într'un colț, ascunsă sub cenușă, tot mai rămăsese o scânteie. Peste noapte scânteia s'a încins mai tare și dând în paele aduse pentru ațâțarea focului de dimineață, le-a aprins.

Dela pae s'au aprins lemnele apoi scândurile apoi — casa.

Când s'a trezit bietul om din somn abia a putut scăpa cu ce a avut pe el.

Și iacă fraților, eu mă gândesc că tot așa e și cu păcatul... Crezi că le-ai lăsat pe toate. Dar dacă cercetezi bine, acolo, ascunsă într'un colț de inimă, tot mai așli câte o scânteie. Câte o scânteie de ură cu vecinul, câte o scânteie de patimă rea, câte un gând vinovat! Bagă de seamă deci, și stinge-o și pe aceia. Să nu cumva — pe când vei dormi tu liniștit, ea să-ți aprindă fără veste casa și sufletul tău.

Să vărsăm mereu pe ea apa lacrimilor, să nu mai aibă puterea de a ne aprinde.

T. D.

„Vieța Creștină“

Din multe foi cu duh creștin,
Nici una n'am văzut să țină
Cuvântul Domnului — senin
Ca foaia „Vieța Creștină“...

Cuvântu-i dulce te 'nmlădie
Și-ți toarnă'n suflet mângăiere
Când tu citești ce dulce scrie
In ea părintele Priveghere

Te'nalți în lumi de bucurie
Și plin te simți de Sfântul Har
Citind ce-a scris I. Mărurie
Și ce-a scris fratele T. Dar

Cântări cerești fți vin pe buză
Și plâns ceresc de veselie
Citind ce-a scris I. Căluză
Și frații I. și C. Tărie

Deci frați creștini din țara toată
Citiți toți „Vieța Creștină“
Că'n noaptea lumii ea ne-arată
Pe Isus, veșnica Lumină...

G. TĂNĂSESCU
Petroșani — Vlașca

Adunări duhovnicești

In ziua de 17 Sept. (in 17, nu in 3 Sept.) va avea loc In Cernăuți.

In 8 Sept in com. Rași j lalo-mița.

In 27 August in com. Roșia de Secaș — Tr. Mică.

Citiți, plătiți și răspândiți
foaia

„VIEAȚA CREȘTINĂ“

Rugăciunea Domnului (Luca 11, 2-4)

Această minunată rugăciune a fost dată apostolilor ca răspuns la cererea lor: „Doamne învață-ne să ne rugăm.”

Răspunsul Lui a fost: „când vă rugați să ziceți: „Tatăl nostru...” Astfel rugându-ne, vom învăța și noi să ne rugăm.”

Așa cum copilașul gângurește și astfel învață a vorbi, așa precum ciocârlița se înalță către cer, dând din aripile ei, tot astfel rugăciunea ne învață cum să ne rugăm; cu cât ne rugăm mai mult, cu atât vom cunoaște mai bine taina înălțimea și adâncimea rugăciunii.

Cu cât ne rugăm mai mult, cu atât vom pătrunde nemărginita adâncimea acestei rugăciuni, unică între toate rugăciunile creștinismului universal.

Fiecare copil al lui Dumnezeu, a rostit-o pe genunchii mamei lui. Și ultimul cuvânt de pe buzele celui care părăsește această viață este: „Tatăl nostru...”

Noi care o întrebăm zilnic, știm că nu e o nevoie a vieții noastre, pe care nu tălmăcește și nici o înaltă dorință a sufletului nostru pe care nu o împlinește. Ea ne învață că orice rugăciune trebuie să înceapă prin a recunoaște că vorbim cu un »Tatăl«. Nu cu un Tată numai al lumii întregi, ci cu *Tatăl nostru*. Acest cuvânt înseamnă cea mai personală dragoste, ocrotire și prietenie. Acest cuvânt ne așează în sânul unei familii, în legătura duiosă de prieten cu prieten, de frate cu frate, de fiu cu Tatăl. Dragii mei, ați învățat să vă rugați așa?

Ingerii din cer privesc la cămăruța voastră în care o smerită și păătoasă ființă ingenunchiază în praf, grăește cu Stăpânul cerului și al pământului, ca un copil care

ciripește fără frică pe genunchii mamei!

Ați învățat voi ca în toate necazurile vieții acesteia, să cereți ca unui Tată al vostru personal, tot ceiace vă lipsește, de la Tatăl cel ceresc?

L'ați cunoscut voi pe Tatăl ceresc: în toată bunătatea Lui după tot ceiace va dat și vă dă mereu din belșugul Său cel sfânt?

O, dacă nu, apoi dragii mei, apropiați-vă de El cu toată îndrăzneala. Dragostea Lui cea mare pentru noi, Jertfa cea sfântă a Fiului Său pentru noi, acestea ne-a apropiat și ne apropie de El.

Să ne apropiem însă cu curăție sufletească, și cu dragoste smerită. Ca să se poată zice și despre noi: „V'am scris copilașilor, fiindcă ați cunoscut pe Tatăl”.

Tălmăcire Sora Maria

Impingând la car

Acum câțiva timp mă întorceam de la Vaslui. În drum dau peste o căruță încărcată, cu roatele înfundate în noroi. Bietul om lovea în cai, prindea de roată, striga cât îl lua gura — dar căruța rămânea și mai departe tot în noroi; caii nu puteau scoate.

Lângă el, de-o parte a drumului o grămadă de oameni, lucrau la repararea drumului și nici nu le păsa de bietul om. Când ajung eu aci, împreună cu un alt om, punem umărul la căruță. Lucrătorii cum mă văzură, îndată veni ră și ei. Și căruța fu scoasă.

Mă miram și eu mult de ce așa dintr'odată au venit și acești oameni toți. Dar în urmă aflai. Mi cumpărasem atunci un baston nou. Și când apucasem să împing la căruță, îl pusesem pe saci în car.

Oameni văzând bastonul, s'au

repezit să împingă la căruță — cu gând să mi-l fure. și mi-l-au și furat. Noroc însă că uitându-mă pe furis, văzui pe hoț cum mi-l pitea. Luându-mi bastonul, încercai a-l face un pic de morală, de care nu s'au prea bucurat.

Și iacă mă gândeam eu, tot așa sunt oamenii de azi și în cele sufletești.

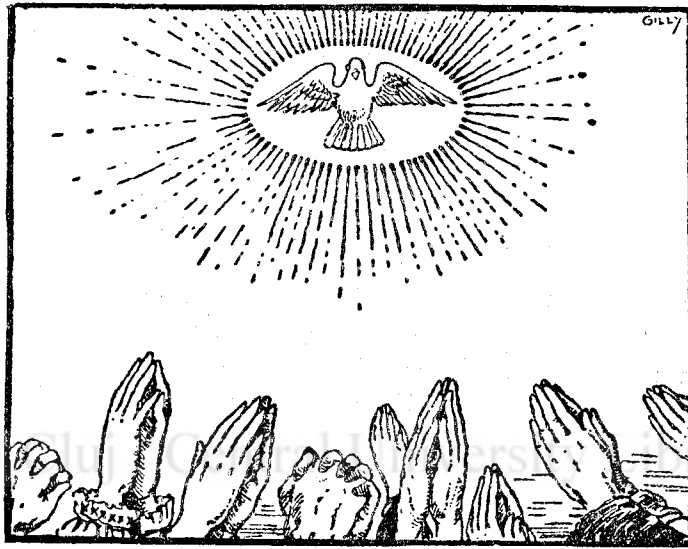
Atunci mi-am văzut de drum și în gândul meu mi-am zis: iată așa se petrece și în cele duhovnicești. Atâția și atâția creștini, stau astăzi cu carul lor sufletesc înămolit în noroiul păcatelor și a fărâdelegilor. Și Doamne, dacă printre noi s'ar găsi mulți să pue umărul cu inimă curată la astfel de car!

Dar lucrurile stau cu totul altfel. Cei mulți, mulți răvân nepăsători ca și cum n'ar vedea nimic. Mai sunt apoi o parte în chipul lucrătorilor de mai sus, cari pun umărul, însă cu gânduri necurate. Și din cauza aceasta n'aduc nici un folos — ba mai multă pagubă.

Apoi mai sunt o parte cari numai din iubire și-au pus talanții în slujba Domnului. Dar de aceștia sunt puțini. Ei au înțeles cuvintele sf. Ap. Iacob care zice: „să știți că cine va întoarce pe un păcătos de la rătăcirea căii lui, va mântui sufletul de la moarte și va acoperi sumedenie de păcate” (Iac. 5,20).

Iubite cititor, în care ceată din aceste trei ești? Cum înțelegi să ajuți pe aproapele tău? Eu țin să-ți spun un lucru: dacă vrei să pornești la drum carul sufletesc al semenului tău, apoi să te apropii de el cu gând curat. Să știi că atunci și Dumnezeu trimite darul Său și-ți incurajează osteneala ta. Dar dacă vii ca și lucrătorii de mai sus, n'ai făcut nimic. Lucrul tău n'are spor.

I. TĂRIE

SMERENIA

Odată sf. Efrem Sirul, după ce și-a terminat ostenele de peste zi citea Biblia, în chilă lui a intrat ucenicul lui.

Ce este cu tine fiul meu? — I-a întrebat el măngâietor.

— Părinte!.. eu sunt vinovat.. zise tânărul, lăsându-și capul în jos de rușine. Când îți aduceam mâncarea, cufundat în gânduri, m'am împiedecat și am scăpat vasul cu mâncarea care s'a vărsat.

— Nu te întrista, fiul meu, — îl liniști sf. Efrem.

Dumnezeu vede că tu grăești adevarul. De altădată să fi mai atent.

— Dar tu, părinte vei rămânea fără hrană, se tânguia cu amar tânărul.

— Nu te întrista, i-a răspuns Efrem. Dacă hrana n'a voit să vie până la mine mă voi duce eu la ea.

— Arată-mi unde ai căzut, Tânărul s'a ridicat, și însoțit de Efrem s'a dus la locul acela. Imprejur zăceau risipite boabele de mazăre. — Pentru ce ai voit să vezi acestea? — I-a întrebat ucenicul.

— Ca să strâng și să mănânc, a răspuns liniștit Efrem. Și aplecându-se, a început să ia boabele de pe jos și să le mănânce.

— Părinte! — a strigat mirat tânărul. Cum poți să mănânci aceste boabe! Mai așteaptă puțin și eu mă voi duce și-ți voi aduce altă hrană. Dar el i-a răspuns cu dragoste, fiul meu Domnul ne învață smerenia!

P. Priveghere

NUMAI TU!

*Numai Tu ne știi Isuse dorul mult de altădată,
Numai Tu ne vezi și-acuma — Turma Ta nemângâiată,
Numai Tu ne strângi la sânu-ți să ne-alini dureri amare
Dintre spinii suferinții și-a durerilor cărare.*

*Tu ne-ai spus îndemnul dulce ca prin lumea de păcate,
Zi de zi în orice clipă, să-ți urmăm cu crucea n'spate
Și vrăjiți de glasu-ți dulce care'n lume n'are seamă,
Te urmăm mereu Isuse, ca și pruncii pe-alor mamă.*

*Că nu știm în lumea asta altă mână mai curată
Să ne mângâie, ca mâna-ți de piroane sângerată
Și nu știm altă iubire, mai duiosă și mai dulce
Decât sfânta Ta Iubire, decât Jertfa-ți de pe Cruce.*

*... Și de-aceia calea-ți dulce, pașii noștri o să-i poarte
Până dincolo de viață, până dincolo de moarte.
Că nu știm în lumea asta, altă milă părintească,
Și-altă inimă atâta, pentru noi să se jertfească*

Hitișas Dumitru
Căian—Someș

La adunarea din 3 Septembrie

Așa precum am scris în numărul trecut, în 3 Septembrie vom avea aici o adunare de mulțumită Domnului pentru cât ne-a ajutat în acești 5 ani de luptă.

Toți frații cititori ai foii noastre sunt rugați a lua parte. Va fi un bun prilej de a sta de vorbă scriitorii cu cititorii foii, și a-L vesti pe Domnul pentru toate binefacerile sale.

Spicuri din sf. Augustin

Cuvântul Tău

Cuvântul tău, o Dumnezeule, e Adevar veșnic, care întrece toate făpturile Tale cele mai mărețe. Cuvântul Tău însuși ridică la Tine pe cei supuși. Iar aici pe pământ cuvântul Tău, Mântuitorul nostru, și a clădit casă umilă din lutul nostru. Ca prin Sine însuși, să smerească pe cel mândri, și să-i cheme la Sine.

Iar ei, văzând înaintea lor Dumnezeirea Ta, îmbrăcată în corp neputincios, să ingenunche înaintea Ei, să se razime pe Sânul Ei, iar ea, ridicându-se spre Tine, să-i ridice și pe ei de jos acolo, la Tine.

* * *

Să luăm pildă fraților pe sfânta Fecioară. Maica Domnului, în ce chip s'a umilit și s'a supus dansa înaintea voiri celei mari a lui Dumnezeu. Și cum a fost ea învrednicită la așa mare dar apoi, dacă ea s'a umilit cu totul pe sine.

Așa și noi lepădând haina mândriei și trufiei noastre, care dela cel rău și viclen vine, sa ne îmbrăcăm întru haina smereniei așa precum Mântuitorul nostru și Maica Lui sfântă s'a îmbrăcat.

Căci Dumnezeu pre cel mândru îl urește, dar pre cel smerit îl va înălța.

I. Mărturie

Focul de sub cenușă...

Declarațiile șefului germanilor din Danzig — Manevre și concentrări. Toate mâinile pe arme

Așa ca focul sub cenușă, mocnește ascuns germenul războiului. Pe de-asupra nu se prea vede nimic dar acolo, adânc, e frământare, e sbucium, — arde!

Iar din focul acesta, doar ici și colo se vede sărind câte o schințea. Cum a fost și discursul revoluționar al șefului germanilor din Danzig — zilele trecute.

„Vrem să ne întoarcem la Reich, a spus el între altele! — și asta nu o va putea împiedeca nimeni, nici o putere din lumea aceasta. Pentru reicherul german și pentru Fuhrer, vom fi gata să murim cu toții.

Dar el nu ne va lăsa să-l așteptăm mult. Unirea noastră o vom prăsnui cât de curând...”

Ziarele engleze, franceze și americane, spun că discursul acesta n'a spus nimic nou, fiindcă n'a dat un termen când se va face această alipire. Dar el totuși a spus că „cât de curând”.

Acolo, la Danzig, au fost impu-

scați până acum vre o patru germani — și câțiva polonezi.

Pe de altă parte — în încordarea aceasta mare, toate țările au concentrat o mare parte din oamenii. Toate țările cumpără și fabrică arme peste arme, cu o înfrigurare nemai pomenită. Manevre peste manevre și concentrări peste concentrări sunt în clipa asta în toate țările Europei. Toate mâinile stau gata pe arme.

Și în timpul acesta, când milioane și milioane de oameni fac manevre și exerciții de tragere prețuindeni, când aerul e așa de încărcat de praf de pușcă, mare-i Dumnezeu dacă, iacășa dintr'o scânteie ca aceia de zilele trecute, nu v'a lua foc toată lumea

Deaceia, de trebuință este, ca noi să fim împăcați cu Dumnezeu, și apoi vie ce-o veni — noi sântem în voia dragostei Lui.

Altcum, fără El, va fi rău.

Furtuni mari

Au făcut mari pagube în multe părți

În timpul din urmă, par'că și cerul de sus strigă tot mai stăruitor pe noi, prin tot felul de semne. Furtunile mari, cu pagube și victime se țin lanț.

Zilele trecute o groaznică furtună a răscolit țara din nou.

În com. Niued, lângă Oradea furtuna a rupt pomii, și stăpii de telegraf, a luat coperișurile caselor etc. Pe aria comunei, furtuna a prins pe oameni voind să mute mașina de treerat. Când au văzut că vine prăpadul, sătenii s'au ascuns sub mașină. Dar vântul a fost așa de puternic încât a răsturnat și mașina și cazanul de aburi, peste oameni. Doi au fost omorâți iar șase s'au ales cu răni grave.

Pagubele făcute prin j. Arad se ridică la 10 milioane lei — numai la vii. Un cal al țaranului Teodor Brădeanu din Siria a fost trăznit în grajd. Omul a scăpat ca prin minune.

În jud. Constanța apele au înecat pe locuitorul V. Coadă, împreună cu soția lui și cei doi cai dela căruță, și în alte părți, tot așa..

La serbările Marinei

a luat parte și M. S. Regele

De 15 August, ziua Marinei, s'au desfășurat în toate porturile noastre mari serbări la cari au luat parte M. S. Regele și Marele Voevod Mihai care a fost numit ofițer al Marinei Regale. Cu ocazia aceasta au fost decorați de către M. S. Regele, o mulțime de marinari, și alte personalități printre cari d. Armand Călinescu, d. Paul Teodorescu, ministrul Aerului și Marinei, etc.

Serbările au luat sfârșit cu banchete.

Ultima oră. Se spune că d. Mussolini e de părere ca să se facă o conferință la care să participe Anglia, Franța, Germania, Italia și Polonia pentru a se împăciui lucrurile la Danzig.

Pact militar între Ungaria și Germania?

Zilele trecute, a fost la Berlin, în vizită, contele Ciano, ministrul de externe a Italiei. S'au discutat acolo multe lucruri, și s'au pus la cale și mai multe, între ginerile lui Mussolini, Hitler și von Ribbentrop.

La această „intrevedere” a luat parte și ministrul de externe a Ungariei d. Csaki. Și zice-se că cu ocazia asta, s'ar fi încheiat un pact militar între Germania și Ungaria.

Dacă e așa, apoi tocmai lucrurile acestea despre cari se spun mai puțin, acestea sunt de mai mare însemnătate. Nemții fac mare larmă acolo la Danzig — dar par'că alta e planul lor că prea mult și șoțește d. Csaki pela Roma și Berlin. Iar la armata maghiară s'a schimbat nu de mult șeful marelui stat major, înlocuindu-se un ungur cu un german.

Și astfel, să nu ne surprindă mâine poimâine, când vom auzi de „intrarea triumfală a dlui Hitler în Budapesta”

Că în vremile de azi, toate sunt cu putință.

Cum umblă târgurile

Fasolea se vinde la București cu 950 — 970 lei, suta de kilograme.

Pielele de vacă se vând cu 50 52 lei, kgr.

Orzul nou cu 330—360 lei suta de kgr.

Ovăzul cu 440—450 lei suta de kilograme

Secara se vinde cu 440—450 lei suta de kgr.

Cluj Brașov și Bucovina, Boii țărănești se vând cu 14 lei kg. cei îngrășați cu 16—17 lei greutatea vie.

Porcii grași cu 28—29 lei kgr. neîngrășați cu 25—26, și despicați cu slănină, 37—39 lei kgr.

Viteii cu 17—19 lei kgr.

Oile de 6 luni 400—500 bucata. Untura de porc la Cluj 50 lei, încolo 40 lei kgr.

De toate și de pretutindeni

— **M. S. Regele** împreună cu Marele Voevod Mihai, s'au întors în țară, venind din călătoria de odihnă ce-a făcut-o pe mare.

— **La concentrările din 15 August.** Marele Stat Major a dat ordin să se prezinte, afară de cei cu ordine galbene, și oamenii din contig. 1936 cari au ordine roșii cu două stele și stampila A. U. 1.

Deasemenea cei ce fac parte din grupările 1, 2, 3 și 4 Apărare contra Aeronavelor cu ordine galbene cu 5 stele și stampila F. A. 1.

Pe ziua de 17 August, cei ce fac parte din Centrul de Instr. Apărare contra Aeronavelor cu ordine galbene cu 5 stele și stampila F. A. 1.

— **Polițist înecat.** Polițistul Pliscu Ion din Oradia, s'a necat pe când se scălda în Criș. El era înșurat abia de două săptămâni.

Iată că nu știe omul când îi vine ceasul.

— **Nou guvern în Spania.** În Spania a depus jurământul zilele trecute noul guvern al generalului Franco. Din el fac parte mai mulți generali comandanți de armate, din războiul trecut.

— **Vitei uciși de lupi.** În muntele comunei Podeni jud. Turda, lupii au sfâșiat 30 de vite.

— **Bandit prins de o femeie.** Săptămâna trecută a fost prins de către soția șefului de post din Tărcăla și un jandarm, voinicul Făt Petru din Tărcăla, care cam punea mâna pe ce nu era a lui. Cărăjoasa femeie l-a prins pe când dormea în pădure.

— **Pentru pace.** Sespune că Papa va porni o acțiune pentru împăciuirea vrășmașilor dintre țările europene.

— **Alte grâne au ars.** Grăul alor 14 familii din com. Brastavăț jud. Romanai, a ars Miercuria trecută împreună cu mașina de treerat, fără ca să poată fi stins.

Deasemenea în com. Celeiu, acelaș județ, a ars grăul a nouă locuitori împreună cu mașina. Amândouă nenorocirile s'au întâmplat din scântelele cazanului.

Numărul cel din urmă

După cum am scris în Nr. trecut acesta este cel din urmă număr ce se mai trimite celor cu restanțe vechi — și nu și-au achitat abonamentul.

Cei cari au primit foala de atâta vreme și încă n'au plătit-o — să se uite spre cer. Și dacă conștiința lor le spune că nu trebuie s'o aboneze — n'o aboneze. Dar datoria până în prezent îl rugăm să și-o achite.

Ne facem însă noi, o datorie de conștiință, atrăgându-le atenția asupra celor ce li-s'ar putea întâmpla.

Sf. Ap. Pavel scrie despre o rătăcire și o pierzare veșnică, pe care o trimite însuși Dumnezeu, celor ce n'au primit și n'au crezut cuvântul adevărului! Să bage de seamă deci, aceștia. Și Dumnezeu să-i ferească de această, rătăcire și pierzare pe ei și pe copiii lor Amin.

— **Noi urme romane în Dobrogea.** Afară de Abritus, cetatea romană care se desgroapă acum, alte două vechi cetăți romane Dinogeția și Enisala, sunt pe cale de a fi desgroate, în Dobrogea.

Urmele strămoșilor, se văd pe tot pământul țării noastre.

— **Pentru combaterea morții copiilor.** Ministerul Sănătății a înființat 720 de centre în care medicii de circumscripție vizitează gratuit și dă sfaturi pentru sănătatea copiilor mici. Pentru ajutorarea copiilor săraci, ministerul a adunat un fond, din care va deschide cantine, pe lângă școli.

— **S'a măritat un deputat,** dar nu la noi ci în Anglia. Acolo și femeile pot fi deputați, așa că o domnișoară care era deputat, s'a măritat zilele trecute. Nunta a fost în Parlament și a luat parte la ea și d. Chamberlain, Halifax și Belisha.

— **Omorâți de trăsnet.** Locuitorii Pușcaș Ion, și Gheorghe fiul lui, din com. Silivaș jud. Someș, au fost uciși de trăsnet într'o șură, pe când se scutea de ploaie.

Fiți gata, că nu știți ceasul!

— **Roadele beției** Bețivul Vasile Jaciu din com. Boianeni — Cernăuți, a împuscat pe cumnata sa Demnica Ccstașuc, fiindcă îl muștrase pentru că bea iar femeia și copiii îi mor de foame. Bețivul temându-se, și-a tras și lui un glonte în cap.

Iată roadelile alcoolului.

— **Nenorocire de cale ferată.** Sâmbătă noaptea a sărit de pe șine trenul București—Sibiu, în gara Petroaia. Au fost 13 morți și 35 de răniți. Mai multă băgare de seamă n'ar strica. Că e vorba de vitezi omenesți.

— **Și în America.** Intr'o grozavă dezastru de tren și în America și-a găsit moartea 25 de oameni. Peste 70 au fost răniți.

— **Trupele rusești dela granița poloneză** se retrag, îndreptându-se spre răsărit, spre granița cu Mancuria, spre japonezi.

— **13 mii 600 vagoane grâu,** a cumpărat în 16 zile, de prin țară, Institutul național al Cooperăției. Cumpărările continuă.

— **Tulburările din Palestina,** sunt departe de potolire. Zilnic se întâmplă ciocniri cu morți și răniți.

Poșta noastră

Fr. Onisim Primit totul. Ți-am scris. Imbrățișeri!

Fr. Florea, Ord. Primit totul. Mulțumesc. Te aștept pela „reședință.”

Fr. Ilie Mar. Primit, rezolvat.

Juliu P, Prt. Până la 1 Martie 1940.

Pr. Iuliu Bușoi și Oprea Sabin.

Achitat până la 1 Iulie. 1939.

Văd. Lăcătuș M. Făg. Cât e numărul abonamentului Dv.

Podosu N. C. Când a-ți trimis banii?

Avr. Elena. în Z. Am primit și va mulțumim.